

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419201698
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4419201698.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobkyne: Y.. B. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. cesta XXX/XX Q. nad H., zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., so sídlom Ernestova bašta 2 Nové Zámky, IČO: 36 857 751, proti žalovanému: Y.. C. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. J. XXX/XX, Q. nad H., zastúpený B.. Elenou Szabóovou, advokátkou so sídlom Hlavné námestie 7, Nové Zámky, o náhradu škody, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo dňa 23. novembra 2022 č.k. 9C/17/2019-405 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2 533,22 eura s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 533,22 eura za obdobie od 04. 03. 2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že žalovaný v presne nezistenom čase od roku 2010 až do 31.8.2018 sa opakovane viackrát vyhrážal žalobkyni ublížením na zdraví, psychicky na ňu útočil a vyhrážal sa jej tým, že ak si niekoho nájde, tak jej žalovaný podreže krk a uvidí, čo si potom užije. Tieto vyhrážky u žalobkyni mohli vzbudiť dôvodnú obavu, že ich aj uskutoční, pričom toto konanie vyvrcholilo dňa 31. 08. 2016, keď si žalobkyňa prišla do rodinného domu vo Q. nad H. na S. ceste č. XX pre svoje veci a následne prišiel aj žalovaný, ktorý jej bránil odniesť si niektoré veci, kričal na ňu, že kradne, pričom sa jej vyhrážal slovami, že keď jeho babka, ktorej v tej chvíli prišlo nevoľno zomrie, tak zomrie aj žalobkyňa a že by ju najradšej zaškrtil, hodil do jazera a utopil, na čo pristúpil k žalobkyni a napľul jej do tváre a následne ju fyzicky napadol tak, že ju chytil za vlasy, strhol na zem, následkom čoho žalobkyňa spadla na kolená a pri tomto žalobkyni vulgárne nadával slovami, že je špina a že toto si zaslúži, čím jej spôsobil zranenia, a to: podvrtnutie hrudníkovej chrbtice a drobné kožné odreniny na pravom a ľavom predkolení, s dobou liečenia a práceneschopnosti od XX. XX. XXXX do XX. XX. XXXX podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva. Žalovaný bol uznaný vinným rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 24. 04. 2018 z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a taký čin spáchal na chránenej osobe, na žalobkyni.

1.2. Žalobkyňa si v tomto konaní uplatnila nárok na náhradu škody na zdraví, a to jednorazové odškodnenie bolesti, na základe znaleckého posudku vyhotoveného B.. U. U. č. XXX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX, vypracovaného v trestnom konaní. Z tohto dôvodu si žalobkyňa uplatnila v súlade s § 5 odsek

1 a 2 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za SSU sumu 19,08 eura za jeden bod x 30 bodov za vytrpenú bolesť v celkovej sume 572,42 eura. Žalobkyňa si tiež uplatnila nárok na náhradu trov spojených s pribratím splnomocnenca v trestnom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ v Nových Zámkoch pod ČVS: ORP-823/1-VYS-NZ-2016 a v trestnej veci vednej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 3T/63/2017, v ktorom konaní bol žalovaný právoplatne odsúdený za spáchanie trestného činu vyššie uvedeného, ktorých výška predstavuje sumu 2 003,42 eura. Žalobkyňa si zároveň uplatnila v tomto konaní zákonné úroky z omeškania vo výške 5% zo žalovanej sumy odo dňa podania žaloby, teda od 04. 03. 2019 až do zaplatenia v súlade s ustanovením § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení.

1.3. B.. H. O., M., podala odborné vyjadrenie, v ktorom ustálila zdravotný stav žalobkyne od októbra 2019.

1.4. Po právnej stránke napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 420 ods. 1, § 424, § 444, § 449 ods. 1, § 100 ods. 1, § 106 ods. 1, ods. 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 2 ods. 1, ods. 2, § 3 ods. 1, ods. 2, § 5 ods. 1, § 8 ods. 4 zákona číslo 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon číslo 437/2004“), Opatrením Ministerstva zdravotníctva SR č. 17/2016 z 18. mája 2016 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2016 (ďalej len „Opatrenie MZ SR č. 17/2016“).

1.4.1. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že žalovaný bol uznaný vinným z násilia voči žalobkyňi, v dôsledku čoho žalobkyňa utrpela podvrtnutie hrudníkovej chrbtice, drobné kožné odreniny na pravom a ľavom predkolení s dobou liečenia a práceneschopnosti od 31. 08. 2016 do 16. 09. 2016. Znalec B.. U. U. ohodnotil bolesť žalobkyne na 25 bodov za podvrtnutie hrudníkovej chrbtice a 5 bodov za odreniny na pravom a ľavom predkolení. Pri hodnote bodu 17,66 eura bolestné predstavuje výšku 529,80 eura.

1.5. Ďalej sa súd prvej inštancie zaoberal vnesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného. Znalčka z odboru neurológia B.. H. O., M., tak v písomnom odbornom vyjadrení, ako aj vo svojom výsluchu na pojednávaní ustálila zdravotný stav žalobkyne od októbra 2019. Žaloba bola súdu prvej inštancie podaná dňa 14. 03. 2019, preto v žiadnom prípade nie je možné hovoriť o tom, že nárok žalobkyne by bol premlčaný. Žalovaný žiadal, aby súd neprihliadol na odborné stanovisko B.. O. z dôvodu zásady koncentrácie konania. Súd prvej inštancie túto námietku zamietol dôvodiac, že postupoval v súlade s intenciami odvolacieho súdu, ktorý uložil súdu prvej inštancie zaoberať sa okamihom ustálenia zdravotného stavu žalobkyne. Na základe výzvy súdu prvej inštancie B.. O. predložila odborné vyjadrenie a následne bola vypočutá na pojednávaní, kde zotrvala na svojom stanovisku.

1.6. Druhým nárokom, ktorý si žalobkyňa uplatnila, bola náhrada trov vynaložených na jej splnomocnenca v trestnom konaní v sume 2 003,42 eura. Aj voči tomuto nároku žalovaný vzniesol námietku premlčania. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že nárok nie je premlčaný, nakoľko právo na odmenu advokátovi za poskytnutú právnu pomoc vzniká zánikom právneho vzťahu medzi klientom a advokátom, t.j. právoplatnosťou rozhodnutia v trestnej veci. Tomuto záveru nasvedčuje aj záver Najvyššieho súdu SR uvedený v rozhodnutí sp.zn. 5Cdo/102/2018, podľa ktorého nárok advokáta na odmenu sa nepremičuje samostatne za každý jednotlivý úkon právnej služby, ale vykonaním celej činnosti spočívajúcej v právnych službách, ku ktorým sa advokát zaviazal. Rozsudok Krajského súdu Nitra sp.zn. 2To/78/2018-864 nadobudol právoplatnosť dňa 24. 10. 2018. Najvyšší súd SR dovolanie žalovaného, ako obžalovaného, odmietol.

1.7. Súd prvej inštancie sa nestotožnil tiež s argumentáciou žalovaného, že splnomocnenec v trestnom konaní nevedol poškodenú k tomu, aby si uplatnila nároky tak za škodu na zdraví, ako aj trovy spojené s pribratím splnomocnenca v trestnom konaní a že z tohto dôvodu nie je možné na neprihliadať v občianskom súdnom konaní. Poukázal na skutočnosť, že trestný poriadok umožňuje poškodenému dať sa zastupovať splnomocnencom, ktorý je oprávnený robiť za poškodeného návrhy na vykonanie dôkazov, podávať žiadosti a opravné prostriedky a tiež je oprávnený zúčastniť sa všetkých úkonov, na ktorých sa môže zúčastniť poškodený. Aj Ústava SR v článku 47 ods. 2 zakotvuje právo každého byť v konaní zastúpený advokátom, právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, ktoré právo na právnu

pomoc trvá až do skončenia konania a jeho súčasťou je aj právo na náhradu vynaložených trov konania. O trovách poškodeného rozhodnutie súd podľa § 557 Trestného poriadku a ak nie sú splnené podmienky na jeho rozhodnutie v trestnom konaní, môže si ich poškodený uplatniť spolu so svojim nárokom v občianskom konaní.

1.8. Súd prvej inštancie sa nestotožnil ani s ďalšou námietkou žalovaného týkajúcej sa skutočnosti, že úkony, za ktoré si poškodená uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia nesúvisia so skutkom, za ktorý bol žalovaný uznaný vinným. Žalovaný bol obvinený z piatich skutkov, z ktorých nebol uznaný vinným, preto si žalobkyňa nedôvodne a neefektívne uplatnila nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie dôvodil tým, že žalobkyňa, ako poškodená mal právo v trestnom konaní sa dať zastúpiť splnomocnenom na všetky úkony, ktoré boli vykonané v trestnom konaní od začiatku, keď podala trestné oznámenie, až do právoplatného skončenia veci. V čase podania trestného oznámenia, ako aj v priebehu trestného konania žalobkyňa nemohla vopred vedieť, ako súd rozhodne o vine žalovaného a za ktoré skutky ho odsúdi. Splnomocnenec zastupoval poškodenú v priebehu celého trestného konania, nevznikli pochybnosti o tom, že úkony vykonal, a že tieto úkony boli dôvodné.

1.9. Právny zástupca poškodenej postupoval v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), úkony právnych služieb si uplatňoval v súlade s touto vyhláškou. V roku 2016 bol jeden úkon právnej služby v sume 66 eur, (trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona) a vykonal 10 úkonov, v roku 2017 bol úkon v sume 68 eur, spolu vykonal 4 úkony, v roku 2018 bol úkon v sume 70,85 eura a vykonal 6 úkonov, k týmto úkonom bolo potrebné pripočítať aj náhradu režijných paušálov za rok 2016 za jeden úkon 8,58 eura, za rok 2017 za jeden úkon 8,84 eura, za rok 2018 za jeden úkon 9,21 eura a k tomu pripočítať ešte DPH 20 % zo sumy 1 669,52 eura, čo predstavuje sumu 333,90 eura. Všetky úkony boli vykonané dôvodne a efektívne, čo súd prvej inštancie zistil z pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/63/2017 a predtým spisom OR PZ Nové Zámky pod ČVS: ORP-823/1-VYS-NZ-2016. Ak teda žalobkyňa, ako poškodená v trestnom konaní, splnomocnila advokáta ako splnomocnenca, trovy s tým spojené je potrebné v zásade posudzovať ako trovy potrebné na účelné uplatnenie nároku poškodeného na náhradu škody v adhéznom konaní. Čo sa týka účelnosti trov splnomocnenca v trestnom konaní, súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa využila svoje zákonné právo, pričom v dôsledku podozrenia o spáchaní trestného činu žalovaným, žalobkyňi boli poskytnuté právne služby a na základe trestných oznámení žalobkyne bol žalovaný právoplatne odsúdený za svoje protiprávne konanie, čím žalobkyňa ako poškodená utrpela majetkovú ujmu. O dôvodnosti a účelnosti vynaložených nákladov žalobkyne titulom trov spojených s pribatím splnomocnenca, poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Tdo/30/2021 zo dňa 13. 10. 2021, ktorý rozhodol o dovolaní žalovaného a ktorý podľa § 382 písmeno c/ Trestného poriadku. Najvyšší súd týmto uznesením dovolanie odsúdeného Ing. C. V. odmietol. V tejto súvislosti citoval z tohto uznesenia, na základe ktorého v 3. odseku na strane č. 13 dovolací súd vyčíta právne posúdenie súdov nižšieho stupňa, keď konkrétne uvádza: „Nie je Najvyššiemu súdu známe, z akého dôvodu oba vo veci konajúce súdy, nevideli v skutku aj trestný čin ublíženia na zdraví, nakoľko sa tým ani v odôvodnení svojich rozhodnutí nezaoberali. Vzhľadom na výrok o treste napadnutého rozsudku, ktorý bol len mierny (a to odvolací súd bol ten, kto výšku peňažného trestu aspoň sprísnil), musí dovolací súd konštatovať, že tvrdenie obvineného o tom, že by jeho konanie nenaplnilo ani znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, len svedčí o tom, že si asi dobre neuvedomuje, aký trest mu po podaní obžaloby hrozil a aký mu bol „na konci dňa“ uložený.“ Už z tohto vyjadrenia a posúdenia veci Najvyšším súdom SR vyplýva dôvodnosť uplatnených trov vynaložených advokátom v trestnom konaní na jej splnomocnenca.

1.10. Súd prvej inštancie vzhľadom na tieto dôvody zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi sumu 2 533,22 eura, ktorá suma pozostáva z dvoch nárokov, a to zo sumy 529,80 eura titulom náhrady za bolesť a zo sumy 2 003,42 eura titulom náhrady trov konania v trestnom konaní spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 533,22 eura podľa ustanovenia § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. v platnom znení od 04. 03. 2019, teda od podania žaloby, kedy sa žalovaný dôvodne dostal do omeškania so zaplatením žalovanej sumy a ktorú je povinný zaplatiť žalobkyňi do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

1.11. O trovách konania rozhodol podľa § 255 CSP a priznal ich žalobkyňi v rozsahu 100% voči žalovanému, nakoľko bola v konaní plne úspešná, podľa § 262 odsek 1 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 odsek 2 CSP.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalovaný. Dôvodí, že neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a/ CSP), nesprávnym procesným postupom súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. Namietal, že povinnosťou súdu prvej inštancie bolo v prípade záveru o nedôvodnosti žalovaným vznesenej námietke premlčania, posúdiť opodstatnenosť tohto nároku z ohľadu, či žalobkyňa v adhéznom konaní si uplatnila svoj nárok na náhradu škody a či trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, čo však neučinil.

2.2. V konaní pred vyhlásením rozsudku žalovaný namietal, že žalobkyňa si uplatnila nárok škody na zdraví, aj škodu vo výške trov právneho zastúpenia, po uplynutí premlčacej doby, že nie je možné prihliadať na dôkazy, ktoré boli predložené tri roky po podaní žaloby, že ani jedna z diagnóz, uvedených B.. O. - ani migrenózna cefalea, ani „anxiózna porucha posttraumatica“ nemá súvis s úrazom, keďže nešlo o úraz hlavy alebo krku, ale hrudnej chrbtice, a rovnako, že odborníkom príslušným na hodnotenie anxiózne poruchy je psychológ, nie neurológ, že poškodená neuplatnila nárok v trestnom konaní, hoci zo znaleckého posudku aj z vystavených faktúr mala vedomosť o výške škody, aj o škodcovi, a preto je potrebné vyhodnotiť aj efektívnosť právneho zastupovania, ako to uložil odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí, že do konania nebola predložená zmluva o právnom zastúpení, ktorá je (v zmysle čl. II zákona č. 304/2009 Z.z.) preukázaním dohody o cene právnej služby a namietal aj vykonávanie zastupovania v trestnom konaní bez odbornej starostlivosti, keďže v trestnom konaní nebola uplatnená náhrada škody na zdraví, ktorá bola v tom čase známa, a ani nebol podaný návrh na náhradu trov trestného konania v zmysle § 557 ods. 2 Trestného poriadku, že žalobkyňa nepredložila doklady o svojej hospitalizácii. Namietal, že žalobkyňa predložila dôkazy neskoro, viac ako tri roky po začatí konania, hoci ich mala k dispozícii.

2.3. Namietala nesprávnosť lekárskej správy B.. O., pričom náhradu za bolesť si žalobkyňa uplatnila podľa posudku B.. U.. Lekárska správa B.. O. pritom vyplýva z chybných informácií žalobkyne, ktorú jej ako lekárka poskytla, že v r. 2016 utrpela žalobkyňa úraz hlavy - táto informácia však nemá podklad v žiadnom dôkaze z trestného konania.

2.4. Preto vzhľadom na dôkaznú pasivitu žalobkyne (nepredloženie iného lekárskeho posudku) je potrebné hodnotiť ustálenie zdravotného stavu žalobkyne ku dňu vyhotovenia znaleckého posudku B.. U.. Navyše žalobkyňa v priebehu trestného konania a ani do rozhodnutia odvolacieho súdu neprodukovala žiadne dôkazy o tom, že by jej liečenie nebolo ukončené a tieto vnesla do konania až v roku 2022, teda tri roky po podaní žaloby. Žalobkyňa si uplatňuje nárok na základe posudku B.. U. z roku 2017, proti ktorému do roku 2022 nevzniesla žiadnu námietku, že by v čase hodnotenia nebol ustálený jej zdravotný stav. Preto pri hodnotení námietky premlčania je potrebné vychádzať z procesne nepopretého faktu, vychádzajúceho zo znaleckého posudku Y.. U. (asi B..) a z tvrdenia znalkyne na pojednávaní, že „bolesti u žalobkyne pretrvávali do troch týždňov od útoku žalovaného“. Poukázal tiež na výpoveď MUDr. U. v trestnom konaní.

2.5. Žalovaný poukázal na ustanovenia § 8 ods. 4 zákona č. 437/2003 Z.z. - „Lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.“, a tiež na ustanovenie § 9 ods. 2 toho istého zákona - „Hodnotenie bolesti pri chorobách z povolania sa vzťahuje na akútnu formu ochorenia, ak v prílohe č. 1 v III. časti nie je ustanovené inak.“ V zmysle uvedeného je potrebné hodnotiť, vzhľadom na dôkaznú pasivitu žalobkyne (nepredloženie žiadneho iného lekárskeho posudku), že zdravotný stav žalobkyne bol ku dňu vyhotovenia znaleckého posudku ustálený (§ 8 ods. 4 - viď vyššie), keďže inak by nebolo možné vykonať znalecké posúdenie ani lekársky posudok, že žalobkyňa v priebehu trestného konania, a ani do rozhodnutia odvolacieho súdu, neprodukovala žiadne dôkazy o tom, že by jej liečenie nebolo ukončené, a tieto vnesla do konania (avšak bez nového lekárskeho posudku o bolestnom) až v roku 2022, teda tri roky po podaní žaloby, že žalobkyňa sama si uplatňuje nárok na základe znaleckého posudku zo 17. 04. 2017, proti ktorému do roku 2022 nevzniesla žiadnu námietku, že by v čase znaleckého hodnotenia nebol ustálený jej zdravotný stav po úraze, alebo že by liečba zranenia po úraze presahovala obdobie práceneschopnosti.

2.6. Na základe týchto skutočností žalovaný tvrdí, že v konaní sa preukázalo, že zdravotný stav žalobkyne, po poruche zdravia v dôsledku úrazu zo dňa 31. 08. 2016 bol ustálený po troch týždňoch, teda 21. 09. 2016. Od tohto dňa začala plynúť subjektívna premlčacia doba vo vzťahu ku škode na zdravý, preto je žalobkyňou uplatnený nárok premlčaný.

2.7. Žalovaný trvá tiež na premlčaní nároku z uhradených faktúr za poskytnutie právnej pomoci, keď za začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby treba označiť deň, kedy sa majetok poškodenej zmenšil o sumu uhradenú splnomocnencovi, a to sumu 626,47 eura dňa 25. 11. 2016, čo zodpovedá faktúre 150285 z 25.11.2016, sumu 400 eur dňa 23. 11. 2017, čo zodpovedá faktúre č. XXXXXX z 30.11.2017, sumu 268,49 eura dňa 19. 09. 2016, sumu 708,46 eura dňa 20. 02. 2019, čo zodpovedá faktúre 190027 z 19. 02. 2019. Pri podaní žaloby dňa 20. 03. 2019 boli nároky z úhrad 25. 11. 2016 a 19. 09. 2016 premlčané, keďže vedomosť o výške škody aj o osobe škodcu boli žalobkyni známe v čase úhrady, a teda ku dňu podania žaloby uplynula dvojročná subjektívna premlčacia doba.

2.8. Žiada napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu žalobkyne zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

3. Žalovaný dňa 31. 01. 2023 predložil upresnenie odvolania bez rozšírenia odvolacích dôvodov.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila písomne aj žalobkyňa. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za zákonný, vydaný v súlade so zisteným skutkovým stavom a za akceptácie a zohľadnenia právneho názoru odvolacieho súdu. Nárok na náhradu škody považuje za dôvodný, nakoľko vznikol v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného, za ktoré bol právoplatne odsúdený. Vzhľadom na potrebu doplnenia dokazovania, predložila odborné vyjadrenie B.. O., ktorá bola dokonca v konaní vypočutá na návrh žalovaného a ktorá sa podrobným a rozsiahlym spôsobom vyjadrila ku všetkým otázkam. Významné je aj vyjadrenie B.. S. O. zo dňa XX. XX. XXXX, z ktorého vyplýva, že pred napadnutím žalovaného nebola liečená na poruchy pohybového aparátu. Znalec B.. U. sa v znaleckom posudku vyjadroval k zraneniam, ktoré jej boli spôsobené 31. 08. 2016 žalovaným, k mechanizmu vzniku zranení, k hodnoteniu poranení, k otázke možného spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví, posúdenie minimálnej doby liečenia a dĺžky práceneschopnosti z objektívneho hľadiska a k otázke príčinnej súvislosti, ako aj k bodovému hodnoteniu bolestného. B.. U. sa nevyjadril k ustáleniu zdravotného stavu, preto sa obrátila na B.. O., ktorá sa z odborného hľadiska vyjadrila k ustáleniu zdravotného stavu. Opätovne poukázala na nález chirurgickej ambulancie CPPO zo dňa 01. 09. 2016. Z odborného vyjadrenia B.. O. vyplýva, že nemohlo dôjsť k uplynutiu subjektívnej premlčacej lehoty na podanie žaloby, keďže zdravotný stav bol ustálený od októbra 2019 a žaloba bola 14. 03. 2019.

4.1. K otázke trov splnomocnenca uviedla, že využila svoje zákonné právo na zastupovanie v trestnom konaní jej, ako poškodenej. O dôvodnosti a účelnosti vynaložených nákladov titulom trov spojených s pribráním splnomocnenca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Tdo/30/2021 zo dňa 13. 10. 2021, v ktorom dovolací súd uvádza: „Nie je Najvyššiemu súdu známe, z akého dôvodu oba vo veci konajúce súdy, nevideli v skutku aj trestný čin ublíženia na zdraví, nakoľko sa tým ani v odôvodnení svojich rozhodnutí nezaoberali. Vzhľadom na výrok o treste napadnutého rozsudku, ktorý bol len mierny (a to odvolací súd bol ten, kto výšku peňažného trestu aspoň sprísnil), musí dovolací súd konštatovať, že tvrdenie obvineného o tom, že by jeho konanie nenaplnilo ani znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, len svedčí o tom, že si asi dobre neuvedomuje, aký trest mu po podaní obžaloby hrozil a aký mu bol „na konci dňa“ uložený.“ Ďalej poukázala na rozsudok NS SR sp.zn. 5Cdo/102/2018 podľa ktorého, nárok advokáta na odmenu sa nepremlčuje samostatne za každý jednotlivý úkon právnej služby, ale vykonaním celej činnosti spočívajúcej v právnych službách, na ktoré sa zaviazal. Námitka žalovaného o premlčaní jednotlivých úhrad je preto nedôvodná, nakoľko išlo o zálohové platby uhrádzané priebežne, pričom nárok na odmenu vznikol zánikom právneho vzťahu medzi klientom a advokátom, v danom prípade právoplatným rozhodnutím v trestnom konaní.

4.2. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania

žalovaného podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Predmetom konania v danej veci je žalobkyňou uplatnený nárok na zaplatenie sumy 2 575,82 eura istiny s príslušenstvom, ktorá suma pozostáva z nároku na náhradu bolestného v sume 572,40 eura a z náhrady trov splnomocnenca, ktorý zastupoval žalobkyňu v trestnom konaní v sume 2 003,42 eura.

6.1. Súd prvej inštancie prvý krát rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 07. 10. 2019 tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 529,80 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 14. 03. 2019 do zaplatenia. Žalobu v časti o zaplatenie 2 003,42 eura titulom náhrady trov konania v trestnom konaní zamietol.

6.2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla odvolaním žalobkyňa, ako aj žalovaný. V priebehu odvolacieho konania žalovaný písomným návrhom doručeným dňa 05. 03. 2021 žiadal odvolacie konanie prerušiť do rozhodnutia NS SR o jeho dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To 78/2018 a dôvodil, že dovolaním napadol správnosť a zákonnosť rozhodnutia, z ktorého žalobkyňa odvodzuje nárok na náhradu škody, a teda bezpochyby ide o situáciu prezumovanú ustanovením § 164 CSP resp. § 162 odsek 1 písmeno a/ CSP. Krajský súd v Nitre rozhodol o odvolaní strán sporu a procesnom návrhu žalovaného na prerušenie konania uznesením zo dňa 29. 10. 2021 sp. zn. 6Co/46/2020-237 tak, že návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zrušil uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 26.6.2019, ktorým bola pripustená zmena žaloby. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie v prvom rade zaoberať sa ustálením zdravotného stavu žalobkyne po útoku zo strany žalovaného a až po tomto ustálení vyhodnotiť námietku premlčania vznesenú žalovaným. K otázke spočívania premlčacej lehoty, odvolací súd konštatoval, že spočívanie premlčania mohlo nastať len výlučne v prípade, že žalobkyňa si právo na náhradu škody spôsobenej jej žalovaným uplatnila v adhéznom konaní riadne, t. j. najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania, poprípade už v trestnom oznámení vyjadrila vôľu požadovať od žalovaného náhradu škody a včas, t. j. v priebehu premlčacej doby a v konaní riadne pokračovala. Odvolací súd sa nestotožnil ani so záverom súdu prvej inštancie v časti zamietnutia nároku žalobkyne na trovy splnomocnenia v trestnom konaní. Poukázal na to, že právo byť v konaní zastúpený advokátom vyplýva aj z čl. 47 odsek 2 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Okrem toho aj trestný poriadok jednoznačne hovorí o tom, že za poškodeného označuje osobu, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené, či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody a umožňuje poškodenému sa môcť dať zastupovať splnomocnencom, ktorý je oprávnený robiť za poškodeného návrhy na vykonanie dôkazov, podávať žiadosti a opravné prostriedky a je tiež oprávnený zúčastniť sa všetkých úkonov, na ktorých sa môže zúčastniť poškodený. Právo na právnu pomoc trvá až do skončenia konania a jeho súčasťou je aj právo na náhradu vynaložených trov konania. Ak teda poškodený splnomocnil svojím zastupovaním advokáta ako splnomocnenca, trovy s tým spojené je v zásade treba posudzovať ako trovy potrebné na účelné uplatnenie nároku poškodeného na náhradu škody v adhéznom konaní. Náklady vzniknuté pri uplatnení nároku v trestnom konaní sú tak majetkovou ujmom, ktorá vznikla poškodenému v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním vinníka. Tieto skutočnosti súd prvej inštancie nevezal na zreteľ. V ďalšom konaní bude úlohou súdu posúdiť, či žalobkyňa v adhéznom konaní si uplatnila svoj nárok na náhradu škody a či trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne a hospodárne.

6.3. Uznesením zo dňa 30. 06. 2022 konanie v časti o zaplatenie sumy 42,60 eura zastavil, nakoľko žalobkyňa v tejto časti zobrala žalobu späť, po ustálení hodnoty bodu bolestného vo výške 17,66 eura. Predmetom konania po zastavení tejto časti zostala suma bolestného vo výške 529,80 eura a náhrada trov konania v trestnom konaní v sume 2 003,42 eura.

6.4. Po doplnení dokazovania, predložení odborného vyjadrenia o ustálení zdravotného stavu žalobkyne, ako aj po výsluchu B.. O. na pojednávaní, rozhodol súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom dňa 23. 11. 2022. Uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2 533,22 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 04. 03. 2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Rozhodnutie odôvodnil v tom smere, že nárok žalobkyne na náhradu bolestného premlčaný nie je, keďže podľa vyjadrenia MUDr. O. došlo k ustáleniu zdravotného stavu v októbri 2019, pričom žalobkyňa si nárok

uplatnila žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 14. 03. 2019. Taktiež nárok žalobkyne na náhradu trov splnomocnenia v trestnom konaní premlčaný nie je, nakoľko až právoplatnosťou rozsudku je ukončené zastupovanie v trestnom konaní, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/78/2018 zo dňa 24. 10. 2018 nadobudol právoplatnosť dňa 24. 10. 2018, pričom dovolanie žalovaného proti tomuto rozsudku bolo uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 13. 10. 2021 sp.zn. 1Tdo/30/2021 odmietnuté.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

8.1. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný predovšetkým v danej veci rozsahom a dôvodmi odvolania, sa v merite veci plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmanej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

8.2. V danej veci odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

9. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalovaným, súc viazaný rozsahom a dôvodmi tohto odvolania, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, doplnil dokazovanie v intenciách odvolacieho súdu, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia rozsiahlym spôsobom a podrobne popísal skutkový stav, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery podrobne a relevantne vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaný sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa nestotožnil, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie jasne, zrozumiteľným spôsobom a po odbornej stránke relevantným spôsobom uviedol dôvody svojho rozhodnutia. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje. Vzhľadom na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku, odôvodnenie predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, odvolací súd v plnom rozsahu na dôvody napadnutého rozsudku, ako aj na teóriu náhrady škody, bolestného, uvedenú v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu, poukazuje.

10. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd iba dodáva, že náhrada škody za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia má osobitné miesto v komplexe súkromnoprávných nárokov subjektu, ktorému bola spôsobená škoda na zdraví. V ustanovení § 420 Občianskeho zákonníka je zakotvená všeobecná zodpovednosť fyzických a právnických osôb, za spôsobenú škodu, ktorá vychádza zo zásady zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením akejkoľvek právnej povinnosti. Predpokladom jej vzniku je: protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa predpokladá (prezumpcia zavinenia). Pri zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovoprávny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá, a medzi poškodeným. Obsahom tohto vzťahu je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto podľa zákona za škodu zodpovedá, škodu nahradiť. Súd prvej inštancie posudzujúci danú vec z hľadiska splnenia všetkých zákonných podmienok, dospel k záveru o ich splnení a o opodstatnenosti nároku žalobkyne na náhradu škody v podobe bolestného a náhrady trov splnomocnenca v trestnom konaní.

10.1. V prejednávanej veci z hľadiska skutkového stavu totiž niet sporu o tom, že právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 2To/78/2018-864 zo dňa 24. 10. 2018, bol žalovaný uznaný vinným z fyzického útoku na žalobkyňu dňa 31. 08. 2016, v dôsledku ktorého útoku žalobkyňa utrpela zranenia. Žalovaný sa teda dopustil protiprávneho konania voči žalobkyňi, v dôsledku ktorého konania bol uznaný vinným a odsúdený, čím bola splnená prvá podmienka, a to protiprávne konanie škodcu. Útokom na žalobkyňu jej žalovaný spôsobil zranenia, ktoré si vyžiadali liečenie a práceneschopnosť, čím bola splnená druhá podmienka, t.j. vznik škody, v danom prípade škody na zdraví žalobkyne. Je nesporné, z konania pred súdom prvej inštancie jednoznačne vyplynulo, že žalobkyňa práve v dôsledku útoku žalovaného utrpela zranenia, ktoré si vyžiadali tak liečenie, ako aj práceneschopnosť, čím bola splnená aj tretia podmienka náhrady škody, t.j. príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a vznikom škody na zdraví žalobkyne. Z uvedeného dôvodu preto nárok žalobkyne na náhradu bolestného je v plnom rozsahu daný. Zároveň odvolací súd sa stotožnil aj s výškou tejto náhrady, nakoľko bola určená v zmysle zákonných predpisov a v zmysle bodového hodnotia určeného znalcom v trestnom konaní.

10.2. V súvislosti s náhradou trov splnomocnenca v trestnom konaní odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie. Dodáva iba, že trestný poriadok za poškodeného označuje osobu, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda, alebo boli porušené, či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody (§ 46 ods. 1 veta prvá) a umožňuje poškodenému dať sa zastupovať splnomocnencom (§ 53 ods. 1), ktorý je oprávnený robiť za poškodeného návrhy na vykonanie dôkazov, podávať žiadosti a opravné prostriedky a je tiež oprávnený zúčastniť sa všetkých úkonov, na ktorých sa môže zúčastniť poškodený (§ 54 ods. 1). Právo byť v konaní zastúpený advokátom vyplýva aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Právo na právnu pomoc trvá až do skončenia konania a jeho súčasťou je aj právo na náhradu vynaložených trov konania. O trovách poškodeného v trestnom konaní rozhoduje súd v intenciách § 557 Trestného poriadku a ak nie sú splnené podmienky na rozhodnutie o trovách poškodeného v trestnom konaní, poškodený si ich môže uplatniť spolu so svojím nárokom v občianskom súdnom konaní. Ak teda poškodený splnomocnil svojím zastupovaním advokáta ako splnomocnenca, trovy s tým spojené je v zásade treba posudzovať ako trovy potrebné na účelné uplatnenie nároku poškodeného na náhradu škody v adhéznom konaní. Škodu totiž predstavuje každá majetková ujma, ku ktorej došlo protiprávnym konaním iného subjektu, za ktorú tento zodpovedá a obsahom pojmu majetková škoda tak, ako ju zadefinovala ustálená judikatúra, je zmenšenie majetku poškodeného, preto pod tento pojem možno zaradiť akúkoľvek majetkovú ujmu, ktorá je vnímateľná zmyslami, ale aj inú ujmu, ktorú je možné objektívne zistiť. Náklady vzniknuté pri uplatnení nároku v trestnom konaní sú tak majetkovou ujmu, ktorá vznikla poškodenému v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním vinníka (porovnaj R 71/1971). Je zrejmé, že žalobkyňa ako poškodená v trestnom konaní bola zastúpená splnomocnencom, ktorý za ňu robil úkony a v trestnom konaní jej nárok na náhradu škody nebol ani sčasti priznaný. Rovnako tak, že trovy právneho zastúpenia žalobkyne ako poškodenej v trestnom konaní, vznikli v dôsledku a v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného, ktorým žalobkyňi spôsobil zranenia, ako to dôvodí trestný rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/78/2018, pričom právna kvalifikácia jeho skutku v tomto smere nie je rozhodujúca.

10.2.1. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie sa pomerne podrobne zaoberal tak dôvodnosťou, ako aj účelnosťou vynaložených trov splnomocnenca v trestnom konaní, správne určil aj výšku týchto trov,

odvolací súd sa s touto náhradou trov v plnom rozsahu stotožnil a poukazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalovaného o premlčaní tohto nároku žalobkyne, keďže právo na právnu pomoc trvá až do skončenia konania, t.j. do právoplatnosti rozhodnutia. V danej veci bol rozsudok odvolacieho súdu vydaný a tento nadobudol právoplatnosť dňa 24. 10. 2018. Žalobkyňa si svoj nárok na náhradu uplatnila žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 14. 03. 2019, t.j. v zákonnej premlčacej lehote.

11. S poukazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj na dôvody tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu povinnosť vysporiadať sa s podstatnými námietkami odvolateľa, uvedenými v podanom odvolaní.

13. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalovaný.

13.1. V podanom odvolaní uviedol, že už pred vyhlásením rozsudku namietal, že:

a/ žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody na zdraví a trov splnomocnenca v trestnom konaní po uplynutí premlčacej lehoty - touto námietkou sa zaoberal už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku a podrobným odôvodnením vyvrátil tvrdenia žalovaného. Odvolací súd sa so záverom súdu prvej inštancie, o tom, že nárok na náhradu škody na zdraví premlčaný nie je, a to v dôsledku ustálenia zdravotného stavu žalobkyne až októbrom 2019 (od ktorého okamihu sa počíta premlčacia lehota), v plnom rozsahu stotožnil a na toto odôvodnenie súdu prvej inštancie poukazuje. Námietku odvolateľa preto vyhodnotil ako účelovú a nedôvodnú,

b/ namietal, že nie je možné prihliadať na dôkazy, ktoré boli predložené tri roky po podaní žaloby - ani s touto námietkou sa odvolací súd nestotožnil, nakoľko v zrušujúcom uznesení odvolací súd uložil súdu prvej inštancie povinnosť zaoberať sa otázkou ustálenia zdravotného stavu žalobkyne, z ktorého dôvodu bol súd prvej inštancie povinný doplniť v tomto smere dokazovanie a je bez relevancie, že žalobkyňa predložila dôkazy tri roky po podaní žaloby. Námietku preto vyhodnotil ako účelovú a nedôvodnú,

c/ ďalej namietal, že ani jedna z diagnóz, uvedených B.. O., nemá súvis s úrazom, keďže nešlo o úraz hlavy alebo krku, ale hrudnej chrbtice a rovnako, že odborníkom príslušným na hodnotenie anxiózne poruchy je psychológ, nie neurológ. Odvolací súd po preskúmaní tak námietky uvedenej v podanom odvolaní odvolateľa, ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že táto námietka je zo strany odvolateľa podaná účelovo. Je nesporné, že posúdenie zdravotného stavu žalobkyne je otázkou odbornou, na posúdenie ktorej sú potrebné vedecké poznatky. Súd prvej inštancie z tohto dôvodu, ako aj vzhľadom na intencie odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení, vyzval žalobkyňu na predloženie odborného vyjadrenia (vzhľadom na nízku hodnotu bolestného by znalecké dokazovanie nebolo efektívne, keďže žalobkyňa si uplatnila bodové hodnotenie vykonané znalcom B.. U. v trestnom konaní a táto hodnota bodového hodnotenia nebola medzi stranami sporná). Ani sám žalovaný nenavrhol v rámci doplnenia dokazovania žiadne návrhy na doplnenie dokazovania v tomto smere. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku podrobným spôsobom vyrovnal s touto námietkou, uviedol dôvody, na základe ktorých vychádzal a považoval odborné vyjadrenie B.. O. za správne a z odborného hľadiska za postačujúce a vyhovujúce. Odvolací súd iba poznamenáva, že súd prvej inštancie práve na základe návrhu žalovaného, predvolal MUDr. O. a na pojednávaní ju vypočul. Svedkyňa odpovedala aj na otázky žalovaného a v plnom rozsahu zotrvala na svojom odbornom vyjadrení. Vzhľadom na odborné posúdenie zdravotného stavu žalobkyne, ani odvolací súd nemal námietky voči týmto záverom, prezentovaným B.. O.. Posúdenie, či odborníkom príslušným na hodnotenie anxiózne poruchy je psychológ alebo neurológ, nie je kompetentný zodpovedať tak súd prvej inštancie, či odvolací súd. Žalovaný však v tomto smere žiadne dokazovanie na súde prvej inštancie nenavrhol.

d/ Odvolateľ ďalej namietal, že poškodená si neuplatnila nárok v trestnom konaní, hoci zo znaleckého posudku aj z vystavených faktúr mala vedomosť o výške škody, aj o škodcovi, preto je potrebné vyhodnotiť aj efektívnosť právneho zastupovania - túto otázku taktiež zodpovedal súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, odvolací súd iba dodáva, že v danom prípade si žalobkyňa mohla uplatniť náhradu škody tak v trestnom konaní, ale nie je protiprávnym konaním ani uplatnenie tohto nároku v občianskom konaní. Z uvedeného dôvodu túto námietku odvolací súd vyhodnotil ako účelovú a nedôvodnú.

e/ Taktiež námietku odvolateľa, že do konania nebola predložená zmluva o právnom zastúpení v trestnom konaní, odvolací súd vyhodnotil ako účelovú, podrobne sa s touto otázkou vysporiadal súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, odvolací súd sa s jeho záverom stotožnil.

f/ Odvolateľ tiež namietal, že žalobkyňa nepredložila doklady o svojej hospitalizácii - v doplnení dokazovania tieto doklady na výzvu súdu predložila s tým, že dovtedy ich od nej nik nepožaloval. Z tohto dôvodu námietku odvolateľa vyhodnotil odvolací súd ako účelovú.

13.2. V podanom odvolaní odvolateľ ďalej namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tým, že žalobkyňa predložila dôkazy neskoro, viac ako tri roky po začatí konania, hoci ich evidentne mala k dispozícii a jednak s existenciou príčinnej súvislosti.

13.2.1. Odvolací súd už v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že po zrušení prvého rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom, uložil tomuto súdu prioritne sa zaoberať otázkou ustálenia zdravotného stavu žalobkyne. Po výzve súdu žalobkyňa predložila súdu odborné vyjadrenie B.. O., v ktorej bola táto otázka zodpovedaná, pričom následne, aj s odborným vyjadrením na nej B.. O. zotrvala aj vo svojom výsluchu na pojednávaní. Je preto bez právnej relevancie, kedy v skutočnosti predložila žalobkyňa predmetný dôkaz, nakoľko tento dôkaz bol predložený v intenciách a na základe pokynu odvolacieho súdu. Z uvedeného dôvodu námietku žalovaného odvolací súd vyhodnotil ako účelovú.

13.3. Odvolateľ ďalej namietal, že lekárska správa B.. O. vychádza z chybných informácií žalobkyne, ktorú jej ako lekárka poskytla, že v roku 2016 utrpela žalobkyňa úraz hlavy - táto informácia však nemá podklad v žiadnom dôkaze z trestného konania.

13.3.1. Odvolací súd predmetnú námietku vyhodnotil ako účelovú, nakoľko B.. O. zotrvala na svojom odbornom vyjadrení aj počas svojho výsluchu na pojednávaní, kedy odpovedala na otázky tak žalovaného, ako aj jeho právnej zástupkyne. Tvrdenie žalovaného, že táto informácia nemá podklad v žiadnom dôkaze z trestného konania je v danom prípade irelevantná, nakoľko je potrebné vychádzať z odborného vyjadrenia lekárky, ktorá na svojom odbornom vyjadrení zotrvala a v ktorej kompetencii bolo zhodnotenie a posúdenie zdravotného stavu žalobkyne.

13.4. Žalovaný v podanom odvolaní ďalej namietal okamih ustálenia zdravotného stavu a poukazuje tak na znalecký posudok, ako aj výpoveď znalca B.. U. v trestnom konaní.

13.4.1. Odvolací súd, zaoberajúc sa touto námietkou odvolateľa, dospel k záveru o jej neopodstatnenosti a účelovosti. B.. U. v trestnom konaní vôbec nehodnotil a neuviedol konkrétny dátum ustálenia zdravotného stavu žalobkyne, vykonal jej bodové hodnotenie, pričom žalobkyňa predložila súdu prvej inštancie odborné vyjadrenie B.. O., neurologičky, o okamihu ustálenia jej zdravotného stavu. B.. U. vykonal bodové hodnotenie pre účely trestného konania, pričom v okamihu jeho vykonania ani nekonštatoval, že zdravotný stav žalobkyne bol ustálený. Uviedol iba na otázku obhajcu obvineného, že je to individuálne, ale určite nie sú to mesiace. Pre účely tohto konania bolo však pre súd prvej inštancie rozhodujúce vyjadrenie B.. O. v odbornom vyjadrení a tiež na pojednávaní.

13.5. Žalovaný ďalej v podanom odvolaní tvrdí, že v konaní sa preukázalo, že zdravotný stav žalobkyne, po poruche zdravia v dôsledku úrazu zo dňa 31. 08. 2016, bol ustálený po troch týždňoch, teda 21. 09. 2016, od ktorého dňa začala plynúť subjektívna premlčacia lehota.

13.5.1. Odvolací súd neakceptoval túto námietku odvolateľa, vyhodnotil ju ako nedôvodnú a účelovú, nakoľko ide iba o subjektívny názor žalovaného, ktorý vôbec nevyplýva z trestného, ani z konania pred súdom prvej inštancie.

13.6. Žalovaný namietal tiež súdom prvej inštancie priznanú náhradu trov splnomocnenca v trestnom konaní. Zotrval na premlčaní tohto nároku dôvodiť, že žalobkyňa uhradila faktúry za trovy právneho zastúpenia a začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je nasledujúcim dňom po ich zaplatení. Pri podaní žaloby boli nároky z úhrad 25. 11. 2016 v sume 626,47 eura a 19. 09. 2016 v sume 268,49 eura premlčané.

13.6.1. Touto námietkou sa zaoberal už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, zaoberal sa ňou aj odvolací súd v zrušujúcom uznesení a v neposlednom rade aj odvolací súd v tomto rozhodnutí. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd poukazuje na dôvody uvedené v týchto rozhodnutiach a námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú, nedôvodnú a neopodstatnenú.

13.7. Žalovaný v podanom odvolaní namietal vadu konania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, avšak túto vadu žiadnym spôsobom nekonkretizoval. K tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd iba dodáva, že tento odvolací dôvod dopadá na akéhokoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumované pod odvolacie dôvody, avšak iba za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V danom prípade však žiadne pochybenie súdu prvej inštancie, ktorého dôsledkom by bolo nesprávne rozhodnutie vo veci, zistené odvolacím súdom, nebolo.

13.8. Žalovaný tiež namietal nesprávne skutkové zistenia súdom prvej inštancie. K tejto námietke odvolací súd dodáva, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ustanovením

§ 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 až § 194 CSP.

13.8.1. Z vykonaného dokazovania, z vyhodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie však takýto odvolací dôvod nevyvstal, preto odvolací súd námietku odvolateľa vyhodnotil ako nedôvodnú.

13.9. Odvolateľ namieta tiež nesprávne právne posúdenie veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

13.9.1. Nesprávnym právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery a aplikoval konkrétnu právnu normu, ktorá v danej veci vôbec nemala byť použitá. Nesprávnym právnym posúdením veci je aj omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V danom prípade však takéto pochybenie súdu prvej inštancie zistené nebolo.

14. Žalovaný dňa 31. 01. 2023 predložil súdu prvej inštancie upresnenie odvolania žalovaného bez rozšírenia odvolacích dôvodov. Vzhľadom k tomu, že ustanovenie § 365 ods. 3 CSP stanovuje, že odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, odvolací súd sa s týmito dôvodmi ďalej nezaoberal. Dodáva iba, že žiadne nové upresnené dôvody v tomto podaní neuviedol, iba tvrdenie, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces okrem iného aj porušením zásady koncentrácie konania pre nedodržanie povinnosti určenej § 132 CSP v neprospech žalovaného. Otázkou koncentrácie a dodatočného predloženia dôkazov zo strany žalobkyne sa už vysporiadal odvolací súd v tomto rozhodnutí, preto aj túto námietku vyhodnotil ako účelovú a nedôvodnú.

14.1. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces, odvolací súd iba dodáva, že obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký a medzi jeho zložky možno zaradiť najmä právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, či právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktorého práva strany sporu postupom súdu, predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé s tým, že konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotenie v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky a pod.). V danom prípade však odvolací súd nezistil pochybenie súdu prvej inštancie, ktoré by mohlo vyvolať účinky porušenia práva na spravodlivý proces.

14.2. Žalovaný v konaní, ako aj v podanom odvolaní namieta porušenie zásady koncentrácie konania, nakoľko žalobkyňa predložila dôkazy o ustálení zdravotného stavu, ako aj lekárske správy až tri roky od začatia konania.

14.2.1. K tomuto tvrdeniu žalovaného sa už odvolací súd vyjadril v tomto rozhodnutí, predloženie dôkazu o ustálení zdravotného stavu vyvstalo zo záverov zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, preto nie je možné hovoriť o porušení zásady koncentrácie. Okrem toho odvolací súd dodáva, že koncentrácia konania je sudcovská (§ 153 CSP) a zákonná (§ 154 CSP). Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré koncentracii konania podliehajú, nespôsobujú ex lege procesnoprávne účinky (súd na nenepríhliada), iba v prípade, ak sú uplatnené po vyhlásení uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. V danom prípade však tento prípad nenastal.

15. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd námietky žalovaného uvedené v podanom odvolaní vyhodnotil ako účelové, nedôvodné a neopodstatnené a z tohto dôvodu jeho odvolaniu nevyhovet.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalobkyni v prvom rade a žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania keďže odvolaniu žalovaného nevyhovel.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).